

Η «Ειρήνη» είναι μια ιστορία που
έγραψε ένας αρχαίος Έλληνας,
ο Αριστοφάνης, πριν από πάρα
πολλά χρόνια.

Τότε οι άνθρωποι στην Ελλάδα
νομίζανε πως στον ουρανό
μένανε πολλοί θεοί, που από
ψηλά τους παρακολουθούσαν.
Αν ήτανε καλοί, τους έστελναν
δώρα, αν ήτανε κακοί, τιμωρίες.

Η Ειρήνη λοιπόν ήτανε ένα δώρο,
μια όμορφη κοπέλα που
ερχότανε να μείνει μαζί με τους
ανθρώπους, όταν ζούσαν
μονοιασμένοι.

Ήταν μια φορά ένας άνθρωπος, ο Τρυγαίος,
που πήρε την απόφαση να πάει να βρει τους θεούς στον ουρανό.
Πήρε λοιπόν στην αυλή του ένα σκαθάρι.
Το τάιζε κάθε μέρα κεφτέδες από γαϊδουροκούραδα,
που είναι το αγαπημένο του φαΐ.
Είχε βρομίσει ο τόπος, εκείνος όμως έκανε υπομονή.
Περίμενε να μεγαλώσουν οι φτερούγες του σκαθαριού,
για να πετάξει μαζί του στον ουρανό.

— Αχ, πατερούλη, του λέγανε οι κόρες του.
Τι είναι αυτά; Πάλι θέλεις ν' ανέβεις στον ουρανό;
Τόσες φορές έβαλες σκάλες να φτάσεις τα σύννεφα,
ώσπου έπεσες κι έσπασες το πόδι σου.
Μείνε εδώ μαζί μας.

— Όχι, έλεγε εκείνος.
Πρέπει να πάω να βρω τους θεούς.
Θέλω να μάθω πού πήγε η Ειρήνη
κι έφυγε από τούτη τη γη.
Έτσι που πάμε,
θα μας φάει ο Πόλεμος.

